

Qrotesk ~ A Qotik Epik

GE Graven tərəfindən

VI Fəsil

~Yeməxana zalının kənarında başdan-ayağa düzülmüş skamyalar. Arxada

Masaların arasında, hündür tağlı tavana allahsız caynaqlar kimi uzanan uçan dayaqları və qabırğaları olan nəhəng sütunların paralel sıraları düzülmüşdü. Zalın mərkəzində bir sıra nəhəng dəmir qazanlar var idi, onların cəhənnəm közləri əbədi soyuqluğun qarşısını alırdı. Bir ovuc rahib yeməklərini bitirdikdən sonra zalda qaldı, yerli rahiblər, skeyirlər və abbatlığın hər qapısında və küncündə keşik çəkən xoşagəlməz əsgərlər arasında gündəlik qarşıdurmalarla bağlı son şayiələri pıçıldayırdılar. İvan masadan bir kasa balıq güveçi və çörək götürdü, seyrək toplantıdan ayrıldı və yeməxananın xaricinə çıxanda nəfəsi kəsilən bir rahib Odino az qala onu yıxacaqdı.

"Odino! Az qala yerə düşəcəkdim," İvan onu danladı, "Harada idin?!" Odino İvanın tənqidi baxışlarını İvanın balıq şorbası ilə çirklənmiş qoluna qədər izlədi.

Odino nəfəsini dərməyə başladı. "Bağışla, İvan. Danışmalıyıq. İndi." Odino onu binanın xarici küncünə apardı .

"Haqqında?"

"Yeni Kardinal Qarı Daşını açmaq niyyətindədir!" Odino pıçıldadı. İvan inanmaz halda arxaya söykəndi, gözləri qıyıldı. "Mən həqiqəti deyirəm."

"Şərabın içinə bir az tezdən?"

"Mənə inanmalısan."

"Odino, tezliklə abbatlığı tərk edəcəyik. Mənə təkan lazım deyil."

"İvan! Mən sərxoş deyiləm və səni də həvəsləndirmirəm. Bunu eşitdim - hətta onun öz sözlərini də."

İvan onun etirazlarını rədd etdi. "Əla. İndi bəlkə də yeməyinin qalanını Lazara gətirməliyəm ."

İvan getmək istədi, amma Odino onun qolundan möhkəm yapışdı.

"İvan!"

"Odino?"

"Bu əsgərlər papa mühafizəçiləri deyillər . Onlar hətta Avignondan da deyillər! Kapitan Born Kral Qvardiyasındandır — o, əmrləri Əlahəzrət Kral Filipdən alır. Sizə deyirəm — mən onların danışığını təsadüfən eşitdim!"

İvan əlini qoluna qoydu. "Zəhmət olmasa, qolumu buraxın." Odino razılaşdı. "İndi eşitdiklərinizi bölüşün," İvan qolunu ovuşduraraq dedi.

"Mən hamamın pəncərəsinin altında idim. İçəridə Abbot Masson və Kapitanın səsini eşitdim." Kapitanın adamlarını qidalandırmaq üçün qalan ərzaqlar barədə mübahisə edirdilər . Abbat ona tezliklə Qarı Daşını açacağını vəd etdikdə, kapitan abbatlığı tərk etməklə hədələdi . Kapitan üç gün vaxt verdi. Abbat razılaşdı.

"Nə?! Zarafat edirsən," İvan qırışmış bir üz ifadəsi ilə soruşdu. "Onlar gəliblər ki..."

Odino İvanın çiyini yelləyərək son dərəcə diqqət tələb etdi. "Həm də daha çox şey var! Klodius Qrevil və Qreyt ona kömək edəcəklər. Bilirsən, onlar da eyni şeyi bilirlər - qurbangahın baş daşını necə çıxarmaq olar. O vaxtdan bəri kardinala təlimat verməyə razılaşıblar, İvan!"

"Niyə buna razı ola bilərlər? Bunun heç bir mənası yoxdur."

"Amma bu, Klodiusa yaxşı xidmət edir , çünki o, Kardinalın köməyi müqabilində yüksək vəzifələrimiz üçün onu cəlb edib. Və Kardinal, əgər Kardinal uğur qazanarsa, Klodius və Qrevillin katakombaların yeni nəzarətçiləri olmasına razılıq verib ."

"Bəs Kardinalın Qarı Daşını açmasının nə faydası var? Bundan hansı xeyir gələ bilər..."

"Bunu ingilislərə qarşı silah kimi istifadə etmək üçün. Eşitdiyimə görə, sanki o, oradan ruhları çağırmaq , Kral Eduardın Kresidəki adamlarına qarşı göndərmək niyyətindədir. Mən başa düşürəm ki, Hətta Əlahəzrət Kral Filip də bu işdə iştirak edir, amma şübhələnirəm ki, Əlahəzrətləri heç nə bilmir. Bu, kabusdur — hamısı — çox qeyri-real görünür!

İvan düşündü. "Həqiqətən də elədir. Bu, heç birimizin abbatlıq qapılarından çıxmasına icazə verilməməsinin və bu qədər əsgərin olmasının səbəbini izah edir."

"Və mühafizəçilər poçtu ələ keçirirlər." Odino əlavə etdi.

İvan yanağını ovuşdurdu. "Aman Allahım, bu, çox dəhşətlidir; dəhşətlidir."

"Bəs Lazar necə olacaq? O, Klodiusa hesabat verməli olacaq. Onu Migual ilə - başlıqla xatırlayın?"

İvan altı il əvvəl Klodiusun Miqualdan digər zadəganların qarşısında başlıqlarını çıxarmasını tələb etməsini xatırladı. Abbot Voniq həmişə şikəst oğlanların ləyaqətlərini qorumaq üçün başlıq taxmalarına icazə versə də, Klodius məsələni öz üzərinə götürmüşdü. İvan bundan xəbər tutanda qəzəbləndi; və əgər Odino onun əlini saxlamaq üçün yanında olmasaydı, Klodiusu vurardı. İvan Klodiusu Miqual, Tatey və xüsusən də Lazarus üçün tikdiyi başlıqlara toxunmamaq barədə xəbərdar etmişdi - acı hisslər hələ də davam edirdi.

"Əgər Kardinal Qarı Daşını açsa, nəzarət edəcək nə katakombaya, nə də abbatlıq qalacaq", - İvan ucadan düşündü. "Lazaru buradan çıxarmalıyam - bəlkə də sabah axşamı. Bizimlə gedirsən?"

"Bəli, amma necə səyahət edə bilərik?"

"Boş təchizat arabası hələ də tövlənin yanındadır?"

"Kapitan tövlələri qoruyur - Festoneau ölümündən bəri. Arabaya yaxınlaşa bilmərik. Və bəlkə də tək bir atla qaçmaq şansımız olacaq - təqib olunmadan."

İvan həyəətə baxdı. "Deyəsən, piyada getməkdən başqa çarəmiz qalmayıb."

"Ən yaxın kənd Muratdır və bu, sadəcə bir gecəlik gəzintidən daha artıqdır. Günəş bizdən əvvəl Lazarın üzərinə düşəcək..."

"Bir neçə il əvvəl Rahib Nikolasın bizə göstərdiyi mağaranı xatırlayırsınız mı? O, bunu Dağ Ağızı adlandırırdı?"

"Bəli, dərin və qaranlıq axır!"

İvan səməyə baxdı. "Deməli, Dağ Ağızı. Düz buradan qərbdədir. Ulduzlar bizi doğrulda bilər; ay isə yolumuzu işıqlandırmalıdır. Mən Lazarı hazırlayacağam. Görək mətbəxdə nə tapa bilərsən - üçümüz üçün. Və kifayət qədər - hətta bir az da olsa."

Üç nəfərlik ordu qarnı üstə səyahət edir. Əsgərlərə xidmət göstərilib başqa heç nə qalmamışdan əvvəl tələsin.

"Bəli."

"Və üç böyük su kisəsi. Hamısını katakombalara gətirin. Lazım olanların yanında görünməməyinizə diqqət edin. Onları gizlədin. Və Lazarusun xatirinə Odino haqqında heç kimə bir kəlmə də deməyin. Heç kim bilməməlidir. Nikolasın sizin üçün nə demək istədiyini başa düşürəm."

"Narahat olma. Bilirəm."

"Əgər səni saxlasalar, biz özümüz getməliyik. Lazarı oradan götürmək lazımdır."

dərhal bura.

"Əlbəttə. Və mən azuqəni sabah, ya da tezliklə Dağ Ağzına gətirəcəyəm."

Onlar ayrıldılar, İvan katakombalara doğru, Odino isə yeməxana mətbəxlərinə doğru irəlilədi. Yalnız bundan sonra Rahib Qrevil yeməxana küncünün o tayından çıxdı . O, hər iki tərəfə muncuq kimi gözlərlə baxdı və sonra Abbotun ofisinə qaçdı .

İvan kiçik bir kasa ilə katakombada dəhlizi boyunca tələsik addımladı və otağa döndü . Lazarus masanın yanında, arxası İvana, təzə bir məşəli büküb qoydu. artıq hazırlanmış məşəllərin böyük bir yığınınnda.

"Demək olar ki, hamısını tikmişəm, rahib. Bitirmək üçün daha çox parçaya ehtiyacım var", - deyə Lazarus bildirdi. O, dönüb İvana baxdı. İki boş göz dəliyi güveç qabının üstünə düşdü.

"Buraxın. Gəlin yeyin", - dedi İvan. O, dönüb qabı götürüb getdi. Lazar onun ardınca getdi . Onlar adətən Lazarın şorba yediyi Lazarın otağından uzaqlaşaraq katakombaların dərinliklərinə doğru getdilər .

"Rəhbər, hara gedirik?"

"Gəl, oğlum. Tək danışmalıyıq." Lazar tunellərdən keçərək onun ardınca getdi.

İvan üç əsr əvvəl yaşamış keçmiş Qardien abbatı yepiskopu Kler Bastonun şərafinə qazılıb vəftiz edilmiş Baston sərdabəsinin qapısında dayandı . İvan qapını bir sıçrayışla açdı və Lazarusla birlikdə içəri girdilər.

İvan qabı Lazarusa verdi və kripto şamlarını yandırdı. Şərq və cənub divarlarında, yeddi hündürlükdə mumiyalar, iki futluq divar yuvalarında uzununa düzülmüşdü. Sadə bir taxta çarmıx hamar qərb divarına asılmışdı. Otağın mərkəzində kobud ağacdan yonulmuş meditasiya masası, qabının yanında isə dar bir şam masası dayanırdı. Lazarus qabı masanın üstünə qoydu və taburetkaya oturdu. İvan yaxınlaşdı və onun qarşısındakı taburetkaya oturdu.

"Balıq və çörək. Bəli, əsasən çörək, amma mütləq yeməlisən. Yeməxanada az şey qalıb."

"Bəli, Rahib," Lazarus öz-özünə şikayətlənərək mızıldandı. O, köhnəlmiş Abbey yeməyi olan çörəyi sevməyə başlamışdı və iştahanı yatırmaqdan daha çox mədəni şışirtmək istəyirdi. Ət daha xoş idi, xüsusən də balıq. Və tez-tez, Gecəlik yemək qabındakı çörək olduqca böyük görünürdü, o, daxilən "əsgər oğlanı yalnız çörəklə yaşamır" deyə düşündü və əzbər bildiyi Müqəddəs Kitab sözlərini hörmətsiz bir şəkildə ifadə etdi .

"İndi mənə ata deyə müraciət edə bilərsən, Lazarus." Lazar başını qaldırdı və İvanın

Təbəssüm. İvan təklikdə olanda həmişə Lazarusa ona ata kimi müraciət etməyə icazə verirdi.

"Bəli, ata," deyə balığı deşərək razılaşdı.

"Sabah axşamı abbatlıqdan ayrılacağıq, oğlum."

Lazar donub qaldı. Lazar həyəcan içində partladı və eşitdiklərini təsdiqləmək üçün atasının üzünə baxdı.

"Bəli. Rahib Odino bizimlə gəlir."

Lazar sıçradı, masanın ətrafında fırlandı və kiçik qollarını enli və güclü bir rahibin ətrafına atdı. İvan onu qucaqlayıb gülümsəyərək sıgalladı. "İndi ye. Vaxtımız azdır." İvan onu yenidən qabına tərəf çəkməyə razı saldı. Lazarus təzə güclə yeməyini yedi.

"Balıq sümükləri bağışlamaz, Lazarus," İvan təbliğ etdi.

"Bəli, ata." Lazar yavaşladı və ehtiyatla yedi, içində coşqun hisslərin sevincli qasırğasını yatırmağa çalışdı, amma buna az kömək etdi.

"Yeməkdən sonra Quyudan su gətirməyinizi istəyirəm. Xalatlığınız və başlıqlarınız yuyunmaq lazımdır.

Sonra soyuq havanın əsməsi kimi bir narahatlıq onun fikirlərini ayırdı. Lazarus baxışlarını qapıya — zehni soyuqluğun mənbəyinə çevirdi.

"Bizdə olanda quru olmalıdırlar ... bu nədir?" İvan soruşdu, səsi boğuc və uzaqlaşmış kimi görünürdü.

Lazar bunu hiss edə bilirdi — qapının xaricində bir şey, tamamilə yeni, lakin instinktiv olaraq bir şey tanış. Bir trans onu bürüdü, görmə, səs və qoxudan başqa hər şeyi yuyub apardı.

"Kimsə gəlir?" İvan pıçıldadı. Lazarın şübhələri doğru idi. Qapının səsini eşitdi.

sanki kifayət qədər böyük bir şey ona daha da möhkəm söykənirdi.

İvan qapıya tərəf getdi və çiyinini qapıya basdı. Qapı açılmırdı.

"Qapının o tayında kim var, Lazar?" İvan pıçıldadı.

"Qapı öz-özünə açılır."

"Xeyr, Lazarus. Qulaqlarını işlət. Orada neçə nəfər var?"

"Nə addım səsləri, nə də paltar pıçıltısı eşidilirdi. Nə nəfəs səsləri eşidirəm — çöldə heç kim yoxdur", — deyə Lazarus danışdı. İvan mızıldandı.

"Ata, bir şeyi etiraf etməliyəm", - Lazarus pıçıldadı.

"Bu nədir?"

"O biri gecə, Qapı Daşı qışqıranda..." Lazarus aşağı baxdı.

"Başla, Lazar."

"Mən, ağılımda, Qapı Daşının səsini eşitdim. O, anam olduğunu iddia edirdi - məni ziyarətə gələcək."

"Sən danışdın ...?!"

"Bağışla məni, Rahib. Mən sadəcə..."

"Allahın Anası! Lazarus, sən ikimizi də böyük təhlükəyə atdın." İvan üzünü ovuşdurdu və təlaşla otaqda gəzişdi.

"Mən toplaşmadım - və sən mənə danışmağı qadağan etdin -"

"Artıq danışma. Fikrini yığışdır. İndi gedirik."

"Bəli, Rahib."

Çəyirtkə səsinə bənzər bir vızıltı sükutu pozdu. Ata və oğul otaqda ətrafa baxdılar. Ciddi səs on, sonra isə yüz çəyirtkənin səsinə yüksəldi . Daha ucadan və daha ucadan.

Lazar oturdu, əllərini qulaqlarının üstünə qoydu və başını masanın üstünə qoydu.

İvanın geniş gözləri otaqda gəzdi. Qərb divarında, taxta xaçın altında,

Daşlar hamilə qadının qarnı kimi şişməyə başladı. Xaç döşəmədə cingiltili səs çıxardı . Bloklar divardan qopub özlərini toplayıb bir yerə yığıldılar.

anatomik forma. Daha sonra aberrasiya qırmızı saçlı və tamamilə qara gözlü

çılpaq bir qadının formasını dəyişdi . Çəyirtkəyə bənzər təqdimat uçub getdi və

Qadın Rahib Festoneau-nu meyvəsiz bir mumiyaya çevirən eyni iyrənc təbəssümlə irəli çıxdı.

Lazar qulaqlarını açıb başını qaldırdı. Onun qarşısında Ana Lüsifael dayanmışdı — o, həqiqətin deyildiyini hiss edirdi. Lazar özünü onun sinələrinin qırmızı dairələrinə baxarkən hiss etdi. Onlar isə ona geniş və dəhşətli gözlər kimi baxırdılar.

"Çevril, Lazar!" İvan əmr etdi. Lazar yenidən başını masanın üstünə atdı .

" Həqiqətən də, Keşiş. Mən bu qədər çirkinəmmi? Səni məmnun etmədimmi, əzizim?" deyə qadınların səsi ilə soruşdu .

"Bizi tərk edir. Burada deyil."

"Eljoya anası haqqında danışmadın?"

"Hörmət etmirsən? O, sadəcə bir oğlandır. Allahın adı ilə, Qadın, get."

"Məni salamlamalısən? Bax sənə nə verdim?" Onlar Lazara və bir də ona baxdılar.

"O, Allaha məxsusdur."

O, gülümsədi, əyildi və qollarını açdı: "İndi, indi. Ananın yanına gəl, Lazar. Sən məni çağırırdın və mən sənənin üçün buradayam. Ananı qucaqla, oğlum."

Lazarus başını qaldırdı və yenidən onun döşlərini gördü, boş və dolu idi. Əkizlər zərifcə onun altında yelləndilər.

"Lazar!" İvan onu danladı.

Lazarus başını aşağı salıb yemək qabına dedi: "O, ağılıma gəlir, Rahib. Hiss edirəm

O... O, nəfəs almır, diri deyil.

İvan yalvardı: "Xahiş edirəm, dayan" .

Lazar başını yellədi və yenidən kasaya tərəf döndü; "Niyə belə edirsən?"

"Onu rahat burax! O, hələ də oğlandır!" deyə İvan qışqırdı.

Lüsifael ayağa qalxıb İvana cavab verdi: "Heç nə əmr etmirsən , heyvan. Dilini saxla ki, gözlərini əbədi yalamasın".

İvan Lazarın qarşısına çıxdı və tüpürdü: "Sən Qüdrətli Tanrı olmadan heç nəyə əmr etmirsən ".

Qara gözlərini onun üzünə zillədi; "Məni sına, vəhşi."

Lazar yenidən başını qaldırdı. İvanın yanından keçərkən, İvanın çılpaqlığının yarısını görə bilirdi.

Hər Qrotesk kimi, İvanın da göbəyinin yox idi. Gözləri solğun qarnından aşağı əyildi və budlarının arasına düşdü. Lazar bir az döndü və Lazarın tam şəkildə görünməsinə imkan verdi. Günah onu isidirdi. Damarları yanırıdı. Qız gülümsədi.

"Səni bağlayan Rəbbimiz Məsihin adı ilə murdar qul, rədd ol."

Lüsifael güldü və İvana cavab verdi: "Qul? Bağlıdır? Hikməti eşidirsən, heyvan. Sənin Məsihini bağlayan, onu sınayan və qamçılayan mən idim. Onun başına tikan sancan mən idim."

əlləri və ayaqları. "Böyrü yarıb onu lağa qoyan, kövrək tikanlarla padşah tacı qoyan mən idim." "Onu sınayan və məni təsdiqləyən mən idim." " Onu bədbəxt bir həşərat kimi əbədiyyət səhifələrinə əzən, indi qəbul etdiyini iddia etdiyini iman yaradan mən idim. Mən bağlı qul deyiləm, əziz müqəddəs insan. Məni İsa kimi təsdiqlə. və Lazarın etdiyi kimi.

İvan onun baxışlarını izlədi; Lazar isə yenə də ona baxırdı.

"Lazar!" İvan onu danladı və daha da gözlərini bağladı. Lazar başını aşağı saldı, əllərini maskasının üstünə qoydu.

Qadın üzünü tavana qaldırdı və otağı minlərlə axmaq gülüşlə doldurdu.

Sonra dedi: "Mənim Eljom səndən daha çox kişidir və o, heç də kişi deyil."

"Sənə əmr edirəm, ey şeytan, ən müqəddəs Rəbb və Məsihin adı ilə, bu yerdən çıx."

İvan qışqırdı.

Səsini dəyişdi və İvan kimi danışdı: "Mən artıq bu divarlardakı daşdan daha çox Tanrı adamıyam . Lazar mənim həbs olunmuş ehtirasımın, vəfasız və tərks edilmiş belim günahının məhsuludur ."

İvan təqlid etdiyi səslə "Lazar, qulaqlarını ört!" deyə qışqırdı. Lazar da elə etdi.

Qadın onun üçün danışmağa davam etdi: "O, mənə hər gün, sözsüz xatırladır. Lazar öz günahımın içində boğulur. Onu görəndə özümü görürəm. İnamımı məcbur edirəm.

onu — onun üçün deyil, mənim üçün. O, mənim günahımın çəkdiyi kimi salehliyin əzablarını da çəkəcək. Zamanla Lazar tamamilə boğulacaq, günahlarımı yuyacaq və mən təmizlənəcəyəm.”

“Bəsdir! Allahın adı ilə, bizdən uzaqlaş,” deyər İvan qışqırdı.

Lüsifael səsini əvvəlki vəziyyətinə qaytardı; “Bəlkə öz günahında boğulmalısın və Lazarı onun günahında boğmağa qoymalısın.”

Mumiya yuvalarından — hər cəsədin arxasından otağa siçovul axını axışırdı.

Yüzlərlə şam dəliklərdən qaynayan qara xəz dənizi kimi töküldü. Yağlı, xəstə saçlarından qoxu qalxdı və otaqdakı nəfəs alan havanı sordu. Şam alovunu söndürdü və kript qaraldı. Lazarın göz bəbəkləri geniş uçdu və soyuldu. kölgə qatlarını yalnız anasının ona utancaq bir təbəssümlə baxdığını kəşf etməsi üçün. Parlaq qara gözləri aralarındakı qaranlıqdan da qara idi.

Siçovullar dəstə-dəstə çölə töküldülər. Muncuq kimi gözlər, dar dişləri qıcayan, iynə kimi caynaqlar və qamçılıyan boz quyuqlar döşəmənin hər qarışını bürümüşdü. Onların çirkli caynaqları milyonlarla əqrəbin çirtiltılı ayaqları kimi yerə ilişib qalmışdı. Onların qışqırıqları bir-birinə qarışdı və onlar quduz bir qarışıqlıq içində qıvrıldılar. Gəmiricilər İvanın sandaletlərinə axışdılar və Xalatinin içinə dırmaşdılar. Onu caynaqlayıb gəmirirdilər. İvan qışqırdı, bütün salxımları yığdı. Yerə yixildi və qara vəba okeanı onu boğdu, ətini yuyub apardı.

İvanın boş döşəmədə cırıpınması ilə otaq qəfildən sükut içində qaldı. Qadın onun başının üstündə dayanıb güldü. Xəyal yoxa çıxmışdı, amma cırılmış ətin ağrısı onda qaldı. Lazarus İvanın yerdən düşməsinə kömək etmək üçün mübarizə apardı. İvan böyrü üstə yuvarlandı və qusdu. Lazarus ayağa qalxıb maskasını cırıb atdı. O, İvanın üstündən keçdi və qulaqlarını geri çevirib qalın köpəklərini göstərərək ona meydan oxudu. Qaşları qırışdı və o, çaşqın bir it kimi başını qısaca əydi. Sonra o, irəli sıçrayaraq mızıldandı və Lazarusu bir şillə ilə uzaqlaşdırdı, onu mumiya yuvalarından birinə çırpdı. və şüuraltı bir yığına.

Qadın əyilib İvanın başını yumruğundan tutaraq yuxarı qaldırdı. İvanın qulağına pıçıldadı: bir çox qadının səsi: “Kimə şahidlik edəcəyinizi bilin. Buna diqqət yetirin: Mənim olan bir sahədə daş sizin təəccüblənməyinizə səbəb deyil; mən sizin təəccüblənməyinizə səbəb deyiləm; Eljo isə sizin təəccüblənməyinizə səbəb deyil. Yoldan keçən və özünə aid olmayan taleyə müdaxilə edən, əjdahanın quyruğundan tutana bənzəyir .

Qadın başını aşağı saldı, ayağa qalxdı və küfrlərinə davam etdi: “Həqiqətən, mənə şahidlik edin ki,

İsa etdi. Mən Lusifaeləm, mələklərin mələyi, legionların lideri və heç vaxt toplaya bilməyəcəyiniz şeylərə haqlı olaraq sahibəm. Əgər sən artıq mənim olmasaydın, səni burada bitirərdim və İndi. İşlərimə qarışma, heyvan." İvan huşunu itirdi.

O, çevrildi və minlərlə çəyirtkənin gurultusunda divarı deşib keçdi. Və meydançanın üzərində hər hansı bir kriptoya yaraşan ölümcül bir sükut çökdü.

~*~

Rahib Odino, təxminən beş günlük oğurlanmış ərzaqları rahiblərin yataqxanasında gizlətdiyi üçün əlindən gələni edərək həyətdə gəzişdi. O, katakombaların girişinin yerləşdiyi binanın yan girişinə girdi. Əsas dəhlizdən əsgərlərin ön girişdən girdiyini eşitdi.

Kapitan Bornun səsi yürüş edən ayaqların və cingiltili metal zirehlərin səs-küyündən xırıltılı şəkildə hürürdü: "Üçü sən də: hündür, kök və maskalı skvayr!" Hər tuneli, hər sərdabəni axtarın! Əgər onları ələ keçirərsəniz, hamamda təhlükəsizləşdirin və dərhal mənə xəbər verin!

"Bəli, kapitan," deyərək bir səs cavab verdi.

"İndi isə yataqxanaya. Siz kişilər mənimlə gəlin."

Əsgərlər səfləri bölərkən Odino dərin bir tağın kölgəsinə qərq oldu. Bir sütun katakombalara aparan dəhlizdən aşağı enirdi. Born qalanları ilə birlikdə geri döndü; onlar düz Odinoya doğru irəlilədilər. Odino qarnını sordu, küncə sıxıldı və nəfəsini tutdu. Qolları çatanda və tükləri saymaq üçün kifayət qədər yaxında əsgərlər bir-birinin ardınca onu keçib binadan çıxdılar.

Odino onlardan qaçaraq yan girişdən çıxdı, gözləri hər yerə zilləndi.

Özünü çılpaq hiss edirdi — iki yüz ac canavarla əhatə olunmuş parlaq bir donuz. Gecəyə girib abbatlığın xarici divarının düz yanında yerləşən həmişəyaşıl kolların arxasında gizləndi, budaqların arasından həyətdən keçən kiçik əsgər patrullarına baxdı. Nəfəsi kəsilmiş, təmiz havada duman əmələ gətirən Odino divar daşlarına söykəndi və əsəbini və zəif dizlərini topladı. Kapitanın adamları İvanı tapana qədər tapmalı idi; Lazarın başlığını geyinməli idi,

Amma ən əsası, kök bir kişi kimi nəfəs almalı idi. Təəccüblü və hətta ayılıcı bir fikirlə, sayca az olduğunu, sığınacağı olmadığını və əlbəttə ki, başqa bir şey etməyə vaxtı olmadığını bilirdi. bəlkə də sürətlə inkişaf edən və tammiqyaslı bir faciə.

Odinonun sandaletlərinin altında, təxminən otuz fut aşağıda və katakombaların dərinliyində, qapı

Baston Sirri açıldı. Əsnəyən bir məşəl qaranlığı seyr etdi. "Bizdə var ! Bunda!" deyə məşəl daşıyan dəhlizdən qışqırdı. Yerdə uzanan İvan, çəkmələrin izdihamı toplaşdıqca tərpəndi. Əsgərlər sirrə axışdılar. İki mühafizəçi İvanı qaldırdı.

"Kök rahib — Odino haradadır ?" deyə bir əsgər ondan soruşdu. Başqa biri yerdə Lazarın maskasını tapdı və İvanı sorğu-sual edən kişiyyə verdi. Cəsədin arxasında və qaranlıqda örtülmüş, tünd mavi gözlər bayıra baxırdı.

"Oğlan haradadır? Bu onun maskasıdır, bəli", - deyə əsgər ondan soruşdu. Kripto siçan kimi sakitcə başını aşağı saldı və artıq xalətə başının üstündən götürdü.

Bir neçə kişi fənərlərini otağın üstündən keçirdi və otağın boş olduğunu gördü, divarlardakı yarıqlardan başqa sıralarla mumiyalanmışdı. İvan mumiyanın arxasında təzə bir xələt gördü - Lazarın xələti. Xələt bir az tərpəndi.

"Yıxılmışam. Qanayıram? Görürsən?" İvan fənərlərini onun üstünə çəkərək onlardan soruşdu.

"Xeyr. Niyə bu məzardasan?"

İvan üzünü ovuşdurdu və əsgərlərin yanından keçib qapıya tərəf getdi. qollarını qaldırıb onu dayandırdı.

"Dua etməyə gəldim — qaranlığa düşdüm. Yolumu tapa bilmədim."

"Bəs bu maska? Oğlan haradadır?"

"Oh, onun belə maskaları çoxdur. O maska tükənib - indi sadəcə bir parça. Lazarus həbsdədir."

İvan özünü qapıya tərəf zorladı. Kişilər

kriptoya son bir nəzər saldı və könülsüzcə onun ardınca çıxdı.

Əsgər soruşdu: "Oğlanın otağı haradadır?"

"Bu dəhlizdən sağa dönmün və soldakı ilk otaq onun olacaq."

"Bəs rahib Odino haradadır ?"

"Sonuncu dəfə xatırladığım kimi, o, öz kamerasında, yataqxanada idi. Lazarusdan xəbər tutmalıyam." İvan əsgərlərdən uzaqlaşdı. Onu daha möhkəm tutdular.

"Mənim əmrim sənə həbs etməkdir, rahib. Sən mənimlə getməlisən."

"Nə?! Həbs?! Bəs nə üçün?" İvan inanmazlıqla soruşdu.

Əsgər digərlərinə müraciət edərək dedi: "Hamınız, oğlanın yerini axtarmağa davam edin".

O, İvana tərəf döndü və dedi: "Bağışlayın, bəlkə də sizin qədər çətin olduğunuzu düşünürəm, rahib. Mən sadəcə əmrləri yerinə yetirirəm. İstəsəniz, sülhlə gəlin." İvan həvəslə razılaşdı.

Lazar üçün, gedən əsgərin səsi uzaqdan gələn əks-səda kimi zəiflədi, çünki o, orada qaldı. eyni dərəcədə daşlaşmış bir keşişin — əvvəlkinin cəsədinin altında daşlaşmış şəkildə uzanmış kripto

Baston kriptosundan olan abbat Klerz Baston. Qalıqlar Naramsini Benion tunelində möhürləyən və Qarı Daşının dilini və sirlərini əbədi olaraq basdırmaq ümidi ilə onu möhürləyən keşişin cəsədi idi . İndi isə abbat Bastonun cəsədi Lazarın qalıqlarının altında tamamilə gizləndiyi üçün dərhal aşkarlanmasının qarşısını almağa kömək etdi.

1 oktyabr 1347

Həm Lazar, həm də İvan üçün daxili müşahidələri oxşar idi: "Qeyri-adi bir gün idi..." Abbatlıq üçün səhər yeməyi üçün səhər zəng qülləsindən səhər yeməyi üçün zənglər, yeməxana yeməkləri üçün zənglər və ya axşam yataqxanası meditasiyası və dua üçün diqqətəlayiq cingiltilər qarşılanmadan — abbatlığın əbədi və müqəddəs ora et labora cədvəli ilə bağlı heç bir ölçü və ya rutin yox idi . Ölümcül sakit kafedral zənginin altında sanki Zamanın özü qəribə səs-küylü abbatlıq divarları arasında tamamilə dayanmış ola bilərdi. Həm Lazar, həm də İvan bir-birindən ayrı qalmışdılar; Lazar kövrək və daim xırıltılı bir cəsədin altında ilişib qalmışdı, İvan isə qaçış üçün hazır bir yol olmadan mühafizə olunan abbatlıq hamamında əsir götürülmüşdü.

Keçən gün ərzində hər ikisi abbatlığın ətrafını eyni cür eşidirdilər - katakombaların adətən sakit olduğu yerdə, divarları indi əsgərlərin səs-küylü çağırışları, mübahisələri və hətta ara-sıra gülüşləri ilə əks-səda verirdi. Abbatlığın həyatında isə adətən sakitlik hökm sürür, orada təntənəli düşüncələrə dalmış rahiblər olurdu. Ətraf səs-küylü əsgərlərlə, atların üfürülməsi və metal alətlərinin cingiltisi ilə dolu idi.

Lakin onların davam edən əzabları arasında kəskin bir fərq var idi. Lazar ölü bir keşişin altında ilişib qaldığı yerdə, onun nəmli nəfəsi minimal örtüyü boğucu dərəcədə qızdırırdı. Yarışqan istilik saxlayan paltarının altından tər tökülürdü. Köhnə cəsədin altındakı yeni nəmlik çürümənin qoxusunu təzə bir qüvvə ilə canlandırırdı və sonra Lazarın dar örtüyünü çürümüş və yayılan, hiss olunan bir örtük kimi doldurdu. İvan ehtiyatlı əsgərlərin arxasında ilişib qaldığı yerdə, daşlı hamamın açıq və soyuq havasında az qala donub öləcəkdi . Hamam hovuzunun ətrafında dolaşırdı, soyuqdan yalnız paltar və sandaletlə qorunurdu . Artıq barmaqlarında və ayaq barmaqlarında bir vaxtlar döyünən ağrını hiss edə bilmirdi - sanki ətrafları artıq yoxdur.

Həm Lazar, həm də İvan üçün; onların ümumi əzabları içində Zaman, görünən acınacaqlı və sonsuz bir günün gedişində uzandı . Nəhayət, qaranlıq və hündür kölgələr Abbatlığın üzərinə çökdü.

İki əsgər hamamın girişinin qarşısında dayanarkən İvan yenidən dərin və dar pəncərələrə nəzər saldı: "Oğlan onlardan asanlıqla keçə bilirdi, amma..."

“Öz bədən quruluşuna uyğun adam.” Daş hovuzun kənarında oturdu və saysız-hesabsız dəfələrlə olduğu kimi, mühafizə olunan girişə baxdı — hələ də qaçış üçün hazır bir yol yox idi. Kişilərdən biri hamama girib onun yanından keçdi. Binanın arxa küncündə hündür bir platformada dayandı, taxta örtüyü kənara itələdi və tualetini etdi . Çiyininin üstündən İvandan soruşdu: “Bəs niyə həbs olunubsan?” İvan kinayə ilə qışqırdı: “Mən sizin kapitanınızın etiraflarını eşitməkdən imtina etdim”. Mühafizəçi qəhqəhə çəkdi, dəliyin üstündəki bloku yerinə qoydu və qapının kənarındakı yerinə qayıtdı. O, İvana qısaca baxıb gülən digər mühafizəçiyə mızıldandı.

Arxa divardakı pəncərədən “Psst!” səsi gəldi. Odinonun başı dar dəliyi doldurdu.

İvan pəncərəyə tərəf qaçdı: “Allaha şükür. Odino, Lazar haradadır?”

"Hələ də katakombalardayam, deyə düşünürəm. Mühafizəçilər bizi hələ tapmayıblar."

"Odino. Məni dinlə. Bol-bol xalatlər gətir - qollar dolu."

"Üşüyürdün?"

"Et, Odino. Tez ol."

Odino yoxa çıxdı və nəhayət, pəncərədən parça kütləsini sıxaraq geri qayıtdı.

"Mən qərb divarındakı kolların arxasında gizlənirəm", - Odino pıçıldadı.

"Yaxşı! Get!"

Odino qeyb oldu.

İvan xalatlardan birini kiçik pəncərədən yarıya qədər içəri və çölə ördü. Sonra birini açdı Xalatlari çıxarıb boşluğunu, qollarını və başlığını qalanları ilə doldurdu. O, ipləri açdı Kəmərinə bağlayıb manekenin ətrafına kəmərlər kimi bağladı. Onu arxası ilə dayaqlayaraq Mühafizəçiləri çağırdı və hamamın arxasına tərəf getdi, orada taxta örtüyü tualetdən çıxarıb bütün platformanı geri çəkdi. Çirkli torpaq çuxura sürünərək platformanı yenidən üstünə çəkdi, taxta bloku dəliyin üzərinə qoymağa diqqət yetirdi.

Bir neçə dəqiqə sonra o, addım səslərini və ikinci qarovulçunun müvəqqəti manekeni soruşan səsinə eşitdi: “Deməli, kapitanın etiraflarını eşitməkdən imtina etdin?” Əsgər güldü.

Mühafizəçi taxta bloku ayaqyolundan qaldırdı və İvan arxaya söykənərək dəlikdən baxdı, mühafizəçi isə hazırlaşdı. Və o, hazırlaşdı — İvan xalatinin ön hissəsi islandıqca üzünü turşutdu .

Əsgər çiyininin və arxasının üstündən manekenə baxaraq davam etdi: “Hətta şeytan belə cəsarət etməzdi...”

Çay dayandı. Mühafizəçi geri sıçradı.

"Hə! O getdi! Rahib getdi!"

Birinci mühafizəçi qaçaraq gəldi. İkinci mühafizəçi pəncərədəki xaladı göstərərək dedi: "O, qaçdı!"

"Çox kiçikdir! Haradasa gizlənib!"

Hamamı axtarıb dağıtdılar, ikincisi isə dedi: "Sizə deyirəm ki, qaçıb! Kapitan artıq digər ikisinin hələ də azadlıqda olduğunu görməyi ağılına gətirib! Biz burada vaxt itiririk!" Birlikdə qapıdan qaçıb binanın ətrafında dövrə vurdular. İvan taxta ayaqyolunu geri atdı, özünü dəlikdən çıxarıb qaçdı.

Qısa müddət sonra İvan Odionun onu kolların arasına yellədiyini gördü. Odino onu qəmgin bir üzlə qarşıladı. "Nə etmişən?" Burnunu və ağzını tutdu. "Bədbəxt hadisə baş verdi?" "Onların çoxu artıq... vaxtı deyil, Odino."

Soyuq, alaqranlıq havada nəfəsləri dumanlandı. Odino İvandan uzaqlaşdı, üzü qalmış qoxudan qırışmışdı.

"Nə bilirsən, Odino? Hamısına danış."

"Mən başa düşdüm ki, Kardinal Qapı Daşını açmaq niyyətindədir. O, indi kafedraldadır..." Klodius, Qrevil və Qreyt. O, yataqxanadakı rahibləri və skeyperləri möhürləməyi əmr edib və kapitan bütün girişlərdəki mühafizəçiləri ikiqat artırıb.

"Onlar bunu etməyə cəhd edərkən Lazar burada ola bilməz - bu, çox təhlükəlidir? Biz onu tutmalıyıq." Bu gecə Abbatlıqdan uzaqda. Gedişimizə qoşulursan?

"Həqiqətən!"

"Onda bu gecə Dağın Ağzına yola düşəcəyik. Yeməyi və suyu... onları təhvil verdinizmi?"

"İvan, azuqə mənim kameramdadır; amma mühafizəçilərin yanından keçə bilmirəm."

— Onda biz heç nədən azad gedərik, — İvan ulduzlara baxaraq dedi. — Mən bu dəqiqə Lazarı gətirəcəyəm .

"O, katakombaları təkbaşına tərk etməzdi", Odino təklif etdi. "Bəlkə də Quyu Çuxurunda? Gizlənərdi..."

"O, Baston kriptovalyutasındadır. Burada qal." İvan onun yanından keçdi, kolların arasından keçdi və katakombanın yerləşdiyi binanın yan girişinə tərəf qaçdı. giriş.

Odino daha sonra binanın uzaq tərəfindən gələn qəzəbli qışqırıqları eşitdi və ətrafdakı qarışıqlığı görmək üçün kolların qalın torundan baxdı. Kapitan Born və bir çox məşəl daşıyan mühafizəçi küncdən qaçdılar. Born hər yerə işarə edərək istiqamət verdi və qışqırdı: "Binanı bağlayın! Siz dördünüz, orada iki nəfərlik olun - mən arxa- arxaya dirəklər istəyirəm! Hamınız, dirəklərinizi digər tərəfdə yerləşdirin! Altınız burada qalın! Bütün qapı və pəncərələri bağlayın! Qalanlarınız mənimlə gəlin! Hərəkət edin!"

Sonra Kapitan hələ də qışqıraraq, amma indi daha çox öz-özünə əlavə etdi: "Qaçmasına icazə verdi!" "Bacarıqsız alçaqlar!" Bir dəstə əsgər binanın ön girişinə soxuldu, digərləri isə İvanın binaya yeni girdiyi yan girişi mühafizə etdilər.

Özü.

Odino başını divara söykədi, gözlərini yumdu, dişlərini sıxdı və yumruğunu daşlara vurdu - bu, əsl faciə idi.

İvan əsas dəhlizdən qaçaraq Lazarusu çağırdı. Lazarus demək olar ki, dərhal Baston Kriptinə aparan tunel küncünü keçdi. Onlar bir-birinin qollarını açıb qucaqlaşdılar.

İvan onu qoparıb çiyinlərindən tutdu: "Məni dinlə, Lazar! Dediymi et!"

Başa düşürsən?

"Bəli, ata."

"İndi gedirik! Dayanma və danışma! Tələs və mənə yaxın ol!"

İvan onu buraxdı, döndü və tunelin yuxarı qaçdı. Lazar isə arxada cırıtdan qozbel bir ruh kimi kölgə salırdı. Onlar pilləkən dəhlizinin küncündə döndülər və qəfil dayandılar.

Onlardan əvvəl Kapitan Born bir dəstə əsgərlə birlikdə pilləkənlərdən endi.

"Bəsdir. Təqib bitdi, keşiş."

İvan Lazarusun qarşısına çıxdı. "Ümitsiz idim."

Çiyinlərini aşağı saldı. "Sülh yolu ilə gedəcəyik." İvan zorla gülümsədi, əyildi və yaxşı bir rahib kimi əllərini bir-birinə sıxdı.

"Əlbəttə, edəcəksən. İndi kök olan haradadır?"

"Rahib Odino?"

"Eyni."

"Onun harada olduğunu bilmirəm."

Born İvanın üzünə əyildi: "İndi sənın abbatınla olmalıyam, amma özümü abbatlığın ətrafında iki yaramaz rahib və bir qozbel skeyrin ardınca düşmüş vəziyyətdə tapıram. Sən məni qıcıqlandıрмаğa gəlmisən. İndi isə, bütün keşişlər yataqxanada olduğundan — kök keşişdən başqa hamısının hesabına, və həbsindən əvvəl hamamda keşiş xalatinin olmadığını bildiyimdən, Səndən bir daha soruşacağam. O haradadır? Cavab gözləyirəm.

"Sənə dediyim kimi, harada olduğunu bilmirəm..."

Born üz döndərdi, fırlandı və yumruğunu İvanın çənəsinə vurdu. Lazarus fit çaldı.

"Lazarus!" İvan onu saxladı. İvan irəli atıldı və hamının diqqətini yayındıraraq kapitanın çənəsinə yumruqlarını sıxaraq cavab verdi. Mühafizəçilər İvanı saxladılar, Born isə özünü topladı.

"Ah, içində od olan bir keşiş," Born qıvrılmış dodağından qan sildi. Adamlarına əmr etdi: "Onu kənara çəkin. Oğlan daha çox heyvana oxşayır."

Mühafizəçilər mübarizə apararı İvanı geri itələdilər. Lazarus geri sıçradı; boş göz dəlikləri Borna baxırdı.

İvan tüpürdü: "Dedim ki, sülh yolu ilə gedəcəyik," - deyə İvan tüpürdü, - "Yalnız oğlana zərər vermə! O, xəstədir!" Bir neçə mühafizəçi geri çəkildi. Buna baxmayaraq, qətiyyətli şəkildə dayanan Kapitan mızıldandı: "Mən onun üzünü görmək istəyirəm". O, ən yaxın mühafizəçisinə əmr etdi: "Sən. Maskanı çıxar".

"Xeyr! Etməməlisən", - deyə İvan ətrafa fırlanaraq qışqırdı.

Əsgər Lazarın başlığını götürüb cırıb atdı. Dəhşətə gəlmiş əsgərlər çəkilmiş silahların gurultusu.

"Fısılda!" Lazarus geri çəkilən Borna tüpürdü; geniş mavi gözlər, vəhşi qara saçlar, uzun qulaqlar düz bir-birinə sıxılmış və təhlükəli dişlər.

"Şeytan oğlan!" biri qışqırdı. Digərləri isə heyrətlə mızıldandılar.

"Xeyr!" İvan azad oldu və ən yaxın mühafizəçini divara çırpdı. Bir neçə mühafizəçi onu mühasirəyə aldı və o, onları dəli olmuş nəhəng kimi atdı. Otaqda xaos hökm sürərkən, Born İvanı qaçırdı və ağ saplı xəncəri onun qabırğalarının altına sancdı. İvan ağır-ağır geri çəkildi. O, ucadan dedi: "Lazarı qaçın!"

Lazar bıçağın, qanın və nəyinsə şahidi oldu — İvanın gözündə dəhşətli bir şey.

"Çığırıt!" Lazarın şahin kimi qışqırığı havanı parçaladı. Kar əsgərlər laqeyd şəkildə dayandılar. İvan yerə yıxılıb

inildədi: "Tələs, bala! İndi!" Katakomba girişi tamamilə bağlandı, Lazar fırlandı və əsas dəhlizdən aşağı uçdu və alovlanan bir ruh kimi tunellərin dərinliyinə doğru getdi.

Əsgərlər qəfil dayandılar, silahları yerə endirdilər, bir-birlərinə axmaq baxışlarla baxdılar və İvanla Borna baxdılar.

İvan Borna inildədi: "O, pislik etmək istəmir. Ürəyi Allahladır. Xahiş edirəm, onu buraxın, buraxın". Sonra başını yellədi, ah çəkdi və divardakı çatdan başqa heç nəyə baxmadan yuxulu, boş baxışlarla baxdı .

Sonrakı sükutda Born gözlərini qaldırıb əlindəki xəncəri araşdıran adamlarını gördü. Xəncərin tiyəsi keşişin qanı ilə ləkələnmişdi. Birdən onu sildi, qınına qoydu və sükutu pozdu; "İrəliləyirəm". O, dönüb pilləkənlərlə yuxarı qalxdı, adamları isə ayrılan ölü dəniz kimi geri çəkildilər; o, dayandı və onlara müraciət etdi: "Onu həbs edin; qılınc və ya bıçaq yoxdur; mən o şeytan oğlanı istəyirəm - sağ-salamat". Adamları heykəl kimi hərəkətsiz onun ətrafında dayandılar.

"İndi!"

Çavuşu cavab verdi: "Kapitanı eşitdin! Hərəkət et! " O, aşağı düşdü katakombalar. Əsgərlər qılınclarını geri çəkib onun ardınca axışdılar. Çavuşun əks-sədası tuneldə səngidi; "Siz üçü də o tərəfə! O qapıları yoxlayın! Siz ikiniz də orada! Hər çatı və yarığı axtarın!"

Pilləkənlərdə Born öz-özünə və adamlarına mızıldandı: "Heç bir layiqli kahin heyvanı qorumur". O, altı nəfəri çağırırdı: "Siz kişilər mənimlə gəlin. İnanıram ki, qoşunlarımızı həyətdə hazırlamısınız".

Onlardan biri təsdiqlədi: "Bəli, kapitan. Yüz ən böyük adam komandanlıq gözləyir".

Born çiyinin üstündən İvanın cəsədinə baxdı, gözlərini qıydı və pilləkənlərlə qaçdı.

"Gəlin işimizi bitirək."

[6-cı fəslin sonu]

Bu ədəbi əsər yaradıldı

yalnız həsr olunmuş şəkildə

Edqar Allan Po (1809—1849)

— Qoy onun mirası hamımızın içində yaşasın —

~[GothicNovel.Org](https://www.gothicnovel.org)~